

Binnen de grote groep Magnolia is *Magnolia grandiflora* een nog weinig aangeplante soort. Te onbekend is dat een aantal cultivars goed bestand is tegen het Nederlandse klimaat en dat de bloemen zich hartje zomer openen. Extra is de sterke geur.

Tekst: Emiel van den Berg
Foto: www.visionpictures.com

Samen met *Liriodendron* vormt *Magnolia* het belangrijkste en bekendste deel van de tulpenboomfamilie, de Magnoliaceae. De officiële Nederlandse naam voor *Liriodendron* is Tulpenboom maar ook *Magnolia* wordt vaak zo genoemd. De echte Nederlandse naam voor *Magnolia* is echter Beverboom of Valse tulpenboom.

De wetenschappelijke naam is een verwijzing naar de Franse medicus en botanicus P. Magnol (1638 tot 1715). Magnol was directeur van de botanische tuin van Montpellier en heeft diverse botanische werken op zijn naam staan. Het geslacht *Magnolia* telt circa 80 soorten die van nature voorkomen in Noord- en Midden-Amerika en Oost-Azië. Het merendeel is bladverliezend maar enkele soorten zijn bladhoudend. Wat betreft de habitus zijn er zowel heester- als boomvormen. In Engeland is *Magnolia* soms als metershoge leiplant te zien. Ondanks de overwegend trage groei kunnen veel *Magnolia* zich na jaren toch ontwikkelen tot karakteristieke meerstammige bomen. Juist dan is de plant op zijn mooist.

BUITENBEENTJE

Binnen de grote groep *Magnolia*-soorten is de bladhoudende *M. grandiflora* het bekendste buitenbeentje. Voor veel mensen is deze soort een bekende boom die ze in een van de mediterrane landen zijn tegengekomen. Vrij onbekend is dat deze bladhoudende *Magnolia* winterhard genoeg is voor het Nederlandse klimaat en koude periodes goed kan doorstaan. Een goed voorbeeld daarvan is te zien in de kwekerijtuin van de voormalige PPH in Boskoop waar een exemplaar staat van circa 45 jaar oud. Van nature groeit *M. grandiflora* in het zuiden en zuidoosten van de Verenigde Staten. Daar groeit hij uit tot een grote boom, er zijn zelfs exemplaren te vinden die de 50 meter al hebben gepasseerd. Ook in Europa kan de boom een behoorlijke hoogte halen maar zel-

Magnolia grandiflora 'Tréyve'

Magnolia grandiflora, bladhoudend én zomerbloeiend

den wordt hij hier hoger dan 20 m. De kroonvorm van de boom is breed piramidaal en het glanzend groene loof tot 25 cm lang. Opvallend is dat sommige cultivars een roestbruine beharing aan de onderzijde van het blad hebben. Van juni tot in september is er bloei maar elke bloem is al na één dag uitgebloeid. De bekervormige bloemen halen 25 cm breedte, zijn roomwit, bevatten veel grote meeldraden en geuren sterk. Vooral in de avonduren. De uitbundigheid van de bloei is afhankelijk van het aantal zonne-uren waardoor de bloei-intensiteit in Nederland jaarlijks kan wisselen. Na de bloei verschijnen rode kegelvormige vruchten. In verdroogde toestand blijven deze lang aan de boom hangen en zijn ze geliefd bij bloemschikkers.

SELECTIES

M. grandiflora kent boom- en struikvormen. De soort is het meest in de handel te vinden. Gewoon onder de naam *M. grandiflora* en vaak met een foto en de informatie dat de plant al binnen enkele jaren bloeit. Het gaat hier dan vrijwel altijd om zaailingen die er wel mooi en gezond uitzien maar vaak pas na 10 tot 15 jaar bloeien. De winterhardheid van deze planten

is twijfelachtig. Beter is te kiezen voor de diverse cultivars waarvan een handjevol geschikt is voor het Nederlandse klimaat. Niet zozeer kou maar vooral wind en nattigheid kunnen de plant beschadigen. Belangrijk bij de selecties die worden gedaan, is te bekijken hoe de bloemknoppen zich ontwikkelen. Deze worden vóór de winter gevormd en moeten dus bestand zijn tegen het weerbarstige Nederlandse klimaat. Veel cultivars komen uit de Verenigde Staten en zijn daar zeer winterhard gebleken. Sommige verdragen -32°C . Daarnaast bloeien deze cultivars ook veel makkelijker en rijker. 'Tréyve' is een van de beste en vormt een struikvorm. 'Alta' is een gepatenteerde vorm die al vanaf het jeugd stadium mooi piramidaal uitgroeit. 'Edith Bogue' verlangt een beschutte standplaats want is gevoelig voor wind. Verder zijn 'Goliath', 'Saint George', 'Samuel Sommer' en 'Exmouth' – al op jonge leeftijd bloeiend – zeer goed. De verschillen zitten behalve in de habitus ook in de bloemgrootte – 'Goliath' heeft de grootste – en de kleur van de onderkant van het blad. De bekende 'Galisonnière' is duidelijk herkenbaar aan de roodbruine onderzijde van het blad en bij 'Bracken Brown Beauty' is die onderzijde prachtig bruinrood.